

ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ.

Ὁ Κολοσσός, ἐν ἐκ τῶν θαυμάτων τῆς Γῆς, ἦτον ἄγαλμα ἐκ χαλκοῦ, ἀνεγερθὲν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅστις ἦτον ὁ προστάτης θεὸς τῆς Ῥόδου, ἐξ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν κατὰ τοῦ Ἀντιγόνου βοήθειάν του. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἦτον ἔργον τοῦ Χάρητος κυρίως,

ἐκ μεγάλων λίθων· ὑπῆρχον προσέτι κλίμακες, διὰ τῶν ὁποίων ἡδύνατό τις ν' ἀναβῇ εἰς τὴν κεφαλὴν, ὅθεν ἐφαίνετο ἡ Συρία. Πιστεύεται γενικῶς, ὅτι ὁ Κολοσσός ἵστατο ἐπὶ τῶν δύο ἀκτῶν, αἵτινες ἐσχημάτιζον τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν λιμένα· ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ πόλις εἶχε δύο λιμένας, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο 50 ποδῶν τὸ πλάτος, ὁ δὲ ἄλλος 20, εἶναι φυσικὸν νὰ συμπεράνωμεν,

Κολοσσός τῆς Ῥόδου.

ἐβοήθησεν ὁμοῦς αὐτὸν καὶ ὁ Λάχης. Ἐδαπανήθησαν δὲ δώδεκα ἔτη εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ.

Τὸ ὕψος τοῦ Κολοσσοῦ ἦτο 125 ποδῶν, ὁ δὲ ἀντίχειρ ἦτο τόσον μέγας, ὥστε μόνον ἄνδρες ἔχοντες μακροὺς βραχίονας ἡδύναντο νὰ ἐναγκαλισθῶσιν αὐτὸν, οἱ δὲ λοιποὶ δάκτυλοι ἦσαν μεγαλειότεροι τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Ἐσωτερικῶς ἦτο κούφιος, καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ στερεὸς, τὰ σκέλη ἦσαν κατεσκευασμένα

ὅτι ὁ Κολοσσός ἐτέθη εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ μικροτέρου.

Τὸ ἄγαλμα ἀνηγέρθη τὸ 300 π. Χ. καὶ ἀφοῦ ἔμεινεν ἐξήκοντα περίπου ἔτη, κατέπεσε δ' ὑπὸ σεισμοῦ, ὅστις κατέστρεψε καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ τὸν ναύσταθμον.

Οἱ Ῥόδιοι μετὰ τὴν πτώσιν του, ἐζήτησαν βοήθειαν ἀπὸ τῶν βασιλεῶν τῆς Αἰγύπτου, τῆς Μακεδονίας καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ὅπως πάλιν ἀνεγείρῳσιν αὐτὸν, οὗτοι δὲ